

IN MEMORIAM GODARD VAN REEDE

Godard van Reede leerde ik kennen begin jaren zestig, toen ik als jongen van een jaar of vijftien mee mocht doen aan het matchplay-

kampioenschap van Nederland. Alles was nog nieuw voor me en ik speelde erg onbevungen. Ik won zelfs met gemak een partij tegen een nationale speler en kwam toen tegenover Godard in de ring. Hij speelde een ander spel, goed golf dat wel, maar op een andere manier. Hij kon de bal dwingen.

Die partij werd door mij gewonnen, ik zat in de lift, hij ging de andere kant op, dacht ik. Niets van dit alles. Godard was in zijn jeugd kampioen geworden, niet bij de jeugd, maar bij de grote mensen, die begrepen dat toen niet, nu wel. Godard was twintig jaar gestopt met golfen en had de draad weer opgepakt.

Hij won tal van kampioenschappen toen hij weer terug was, zelfs het internationale kampioenschap van Nederland op de Kennemer. Hij versloeg mij toen ook, terwijl hij al boven de vijftig was. In de sport ben je dan voor de top eigenlijk afgeschreven. Godard niet, die genoot van het moment en was altijd ook wel een beetje verbaasd dat hij met zijn grappige swing en weinig stokken - hij speelde meestal maar met zes of zeven stokken - altijd weer wist te winnen van de sterke spelers van die tijd, terwijl hij toch eigenlijk alleen nog maar in de tuin hoorde te schoffelen.

Beroemd is het verhaal van Godard tijdens een internationaal kampioenschap van Luxemburg, waar hij moest aantreden tegen de toen sterkste speler van Duitsland. De

vroeg zijn caddie deze even in zijn auto te leggen, want hij had ze niet nodig. Hij speelde deze partij wel even met vier stokken. Uiteraard won Godard de partij en wat heb-

ben we er jaren van genoten, van die ene overwinning. De oorlog was vergeten en vergeven dankzij Godard.

Op latere leeftijd ging hij pas met een hele set spelen, die had hij eerder niet nodig want hij kon toch alles met een ijzer-3, -5, -6 of -7. Gedoceerd noemden we dat in die tijd. Een ijzer-3 slaan waar slechts een -6 nodig was, of een ijzer-6 in plaats van een -9. Op latere leeftijd ontbrak de finesse van het lange spel en ging het gevaar er een beetje van af. Hij verloor in die tijd ook wel eens van een jonkie, maar dat kwam omdat die hem niet kende. De jeugd van tegenwoordig mag hem eigenlijk wel heel dankbaar zijn, want hij was het toch maar die als jeugdspeler vóór de Tweede Wereldoorlog in Nederland al golfkampioenschappen won en dat was toen zeker niet gebruikelijk, golf werd toen slechts door ouderen gespeeld.

Ik ben, en met mij vele andere golfers van mijn generatie, trots dat ik de mens en de golfer Godard van Reede heb leren kennen, want hij was een heel bijzonder mens.

P.H. Streutgers

Duitser zag er onverslaanbaar uit en Godard leek een kleine David. Godard pikte op de eerste tee nog een paar stokken uit zijn tas en